
Kronika : kronika centralna

Palestra 18/4(196), 101-108

1974

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Kronika centralna

1. Przebieg konferencji szkoleniowej kadry kierowniczej samorządu adwokackiego w dniach 27 lutego — 1 marca 1974 r.

Zanim zostaną opracowane w pełni materiały sprawozdawcze z odbytej w dniach 27 lutego — 1 marca 1974 r. Konferencji szkoleniowej kadry kierowniczej samorządu adwokackiego, godzi się już teraz przedstawić informacje o przebiegu i głównych wątkach tego ważnego wydarzenia w życiu samorządu adwokackiego.

Przygotowanie konferencji poprzedziły kilkakrotnie obrady Prezydium NRA w kwestii ustalenia założeń programowych oraz celu, jaki pragnie się osiągnąć przez jej zorganizowanie. Ustalono, że chodzi tu o osiągnięcie kilku celów: *primo* — o dostarczenie działaczom samorządu sumy informacji teoretycznych i praktycznych z dziedziny tworzenia i stosowania prawa, *secundo* — o wymianę doświadczeń na temat pracy samorządowej między poszczególnymi izbami oraz między poszczególnymi działaczami i *tertio* — o wzajemne poznanie się i nawiązanie kontaktów nieoficjalnych między poszczególnymi działaczami samorządu adwokackiego.

Po opracowaniu programu i zapewnieniu sobie udziału prelegentów rady adwokackie podały nazwiska uczestników konferencji. Z urzędu brali w niej udział dziekani oraz pierwsi sekretarze POP przy radach adwokackich, a także inni działacze — najczęściej sekretarze i skarbnicy rad, wskazani przez same rady adwokackie. W sumie w konferencji wzięło udział 85 uczestników.

W charakterze prelegentów wzięli w konferencji udział: Minister Sprawiedliwości, Prokurator Generalny, zastępca Kierownika Wydziału Administracyjnego KC PZPR tow. J. Ostaś, Prezes ZPP prof. A. Łopatka, Prezes Sądu Najwyższego M. Mazur oraz sędzia R. Gilewicz z Ministerstwa Sprawiedliwości. W charakterze gości wzięli też w niej udział przedstawiciele organizacji politycznych działających w adwokaturze.

Zaproponowana na konferencji tematyka okazała się trafnie wybrana, o czym świadczy pełna frekwencja na zajęciach oraz żywa reakcja uczestników na poruszane zagadnienia. Poziom wykładów i dyskusji trzeba ocenić jako dobry, z tą tylko uwagą, że — jak się okazało w trakcie trwania konferencji — za mało czasu przewidziano na zajęcia w grupach seminaryjnych. W przyszłości należy te zajęcia znacznie poszerzyć czasowo i tematycznie, gdyż właśnie w węższych grupach uczestnicy są bardziej aktywni w dyskusji oraz w wymianie doświadczeń.

Wydaje się rzeczą celową rozważyć możliwość organizowania takich zajęć szkoleniowych przynajmniej raz w ciągu kadencji, i to na jej początku — możliwie po wyborach władz samorządowych. Powszechny pogląd uczestników został sformułowany w ten sposób, że materiały konferencji będą przydatne w akcji sprawozdawczej izb adwokackich, stąd też wysunięto żądanie nadesłania do rad adwokackich wnio-

sków poszczególnych grup seminaryjnych oraz publikacji całego materiału konferencji w odpowiednim opracowaniu.

Prezydium NRA, po wysłuchaniu informacji sekretarza NRA o przebiegu konferencji szkoleniowej kadry kierowniczej samorządu adwokackiego odbytej w dniach 27.II.—1.III.1974 r., postanowiło:

1. organizowanie takich konferencji w przyszłości ocenić jako potrzebne i pożądane, przy czym powinny się one odbywać przynajmniej raz w ciągu kadencji;

2. poziom odbytej konferencji, jej przebieg i organizację uznać za dobre;

3. ważniejsze materiały konferencji opublikować w „Palestrze”;

4. opracowane materiały z konferencji rozesłać jej uczestnikom oraz radom adwokackim (ewentualnie w formie zamieszczenia ich w biuletynie wewnętrznym NRA), do wykorzystania;

5. podziękować dyrektorowi Biura NRA adw. K. Kaeppelemu za sprawną organizację konferencji. (E.M.)

2. Kolejne spotkanie Kierownictwa Prokuratury Generalnej PRL z Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej w Warszawie.

W wyniku pierwszego spotkania Kierownictwa Prokuratury Generalnej PRL z Prezydium NRA w dniu 27 listopada 1973 r. w siedzibie Prokuratury Generalnej została powołana robocza komisja z udziałem przedstawicieli obu stron, mająca za zadanie przygotowanie materiału do dalszych rozmów na temat kontradiktoryjności w postępowaniu przygotowawczym (por.: „Palestra” z 1974 r. nr 1, s. 69—70). Wymieniona Komisja robocza w osobach: dyr. L. Anders, dyr. J. Bednarzak, adw. L. Głuza i adw. E. Mazur odbyła kilka spotkań i wymieniła między sobą opracowania pisemne na temat udziału adwokatów w postępowaniu przygotowawczym. Prace te miały stanowić przygotowanie konkretnych zagadnień, które by się już nadawały do rozwiązania na następnym spotkaniu.

Kolejne spotkanie nastąpiło w dniu 25.II.1974 r. w siedzibie NRA, przy czym ze strony Prokuratury Generalnej wzięli w nim udział: Prokurator Generalny dr L. Czubiński w towarzystwie zastępców Prokuratora Generalnego K. Kukawki i A. Śliwierskiego oraz dyrektorów Prokuratury Generalnej prok. L. Andersa i W. Rozwensa.

Prezes NRA adw. Z. Czeszejko ser-

decznie powitał przybyłych gości wskazując na wagę kontaktów między wszystkimi współczynnikami wymiaru sprawiedliwości i wspólne zainteresowania dobrem ogólnym w ramach porządku prawnego i skuteczności działania w dziedzinie podnoszenia kultury prawnej. W toku spotkania przystąpiono do omawiania konkretnych zagadnień interesujących obie strony. W ożywionej dyskusji i szczerzej wymianie poglądów wzięli udział wszyscy obecni. Przedstawiciele Prokuratury Generalnej podkreślali, że udział obrońców w postępowaniu przygotowawczym jest jeszcze za mały, co znajduje uzasadnienie w różnych czynnikach zachodzących po obu stronach. Podnoszono również mało precyzyjnie formułowane wnioski dowodowe obrońców, co utrudnia ich rozpatrywanie i ewentualne uwzględnianie. Przedstawiciele Prokuratury Generalnej podnosili również, że dyrektywy Prokuratury Generalnej zmierzają do ścisłego przestrzegania przepisów procesowych i ich interpretacji zgodnie z założeniami i duchem k.p.k.

Członkowie Prezydium NRA z kolei podkreślali, że warunkiem aktywnego udziału obrońcy w postępowaniu przy-

gotowawczym jest pewność, iż przedsiębrane czynności będą korzystne dla podejrzanego, a to zgodnie z art. 77 k.p.k. W tym celu obrońca powinien znać akta sprawy i mieć możliwość porozumienia się z podejrzanym. Prezydium NRA podniosło również kwestię obniżenia społecznych kosztów postępowania przygotowawczego przez bardziej wnikliwe przesłuchiwanie podejrzanych i świadków, bardziej wyważone dzielenie lub łączenie różnych grup podejrzanych w jednym akcie oskarżenia oraz przez korzystanie w większej mierze ze zgłaszania wniosków o ujawnienie zeznań świadków z postępowania przygotowawczego na rozprawie bez ich osobistego wzywania.

Po ożywionej dyskusji obie strony postanowiły m. in.: kontynuować dalsze prace nad zagadnieniem kontradystywności w postępowaniu przygotowaw-

czym w ten sposób że każda z nich powoła u siebie trzyosobową komisję, które będą zbierać wszystkie sygnały i spostrzeżenia w tym zakresie, będą się wzajemnie konsultować i uzgadniać na wspólnych posiedzeniach odbywanych w miarę potrzeby (nie rzadziej jednak niż raz na kwartał) oraz będą opracowywać i wprowadzać w życie środki zaradcze w celu usunięcia wszelkich nieprawidłowości i utrudnień.

Z ramienia Prezydium NRA w skład wymienionej komisji zostali powołani: Sekretarz NRA — adw. Edmund Mazur, Rzecznik Dyscyplinarny NRA — adw. Lucjan Gluza oraz adw. Czesław Jaworski.

Spotkanie powyższe zgodnie uznano za celowe i pożyteczne oraz za stawiące dalszy krok w umacnianiu socjalistycznej praworządności. (S.M.)

3. Prezydium Wyższej Komisji Dyscyplinarnej z wizytą u Wiceministra Sprawiedliwości

W dniu 22 lutego br. Wiceminister Sprawiedliwości Adam Zborowski przyjął Prezydium Wyższej Komisji Dyscyplinarnej: adw. Tadeusza Sarnowskiego i adw. Władysława Sutkowskiego. W spotkaniu wzięli ponadto udział z ramienia Samodzielnego Wydziału do Spraw Adwokatury sędziowie: zastępca naczelnika tegoż Wydziału Stefan Stelmachowski i wizytator Grzegorz Gniot.

Prezydium Komisji poinformowało Wiceministra Zborowskiego o dotychczasowych pracach Komisji i jej wynikach oraz o podstawowych założeniach kierunkowych w dalszej działalności. Podkreślono w szczególności następujące zagadnienia: wielokierunkowy program profilaktyki, który jest wdrażany w pracy organów dyscyplinarnych (zwłaszcza przez wojewódzkie komisje dyscyplinarne) w celu zapobieżenia powstawaniu przewinień, usprawnienie toku postępowania dyscyplinarnego przede wszystkim w zakresie

przeciwdziałania przewlekłości postępowania, ujednoczenie orzecznictwa w podobnych rodzajowo przewinieniach przez pogłębione analizy i poszerzony zakres nadzorczy Wyższej Komisji Dyscyplinarnej nad orzecznictwem I instancji, przez częstsze wizytacje w wojewódzkich komisjach dyscyplinarnych mające na celu poprawę organizacji ich pracy oraz przez permanentne publikacje orzeczeń dyscyplinarnych i problemowych zagadnień z zakresu etyki zawodowej na łamach „Palestry”.

Przedstawiciele Ministerstwa podziękowali się swymi uwagami i wnioskami wynikającymi z przeprowadzonych lustracji działalności dyscyplinarnej w wojewódzkich komisjach dyscyplinarnych.

Minister Zborowski w swoim obszernym wystąpieniu podkreślił zbieżność ocen i poglądu resortu sprawiedliwości na przedstawione przez Prezydium WKD zadania oraz na sposób

ich realizacji, przy czym szczególnie przychylnie odniósł się do zaprezentowanych zamierzeń usprawniających tok postępowania. Zadaniem resortu — mówił Minister — należy z jeszcze większą uwagą i troską o dobro i prawidłowość sądownictwa dyscyplinarnego wzmocnić konsekwentnie i prowadzić nadzór nad całością orzecznictwa dla osiągnięcia choćby względnego jego ujednoczenia, podejmować śmielsze przedsięwzięcia w eliminacji „korzeni zła” już w trakcie jego rodzenia się lub szybko potem, wnikliwiej reagować w razie powtarzania się przewinień danego adwokata, poddawać ocenie coraz częściej występujące przewinienia z zakresu naruszania obowiązków zawodowych. Jednocześnie Minister Zborowski przypomniał, że Ministerstwo, wychodząc z podstawowego założenia, iż całością spraw adwokatury powinny się zajmować jej organy, nie korzystało z prawa

wnoszenia rewizji nadzwyczajnych do SN mimo dostrzegania w merytorycznej pracy komisji dyscyplinarnych jeszcze pewnych nieprawidłowości, pozostawiając do załatwienia tę kwestię organom korporacji adwokackiej. Ważne jest w okresie opracowywania nowych rozwiązań w ustawie o ustroju adwokatury, aby jej organy i wszyscy jej członkowie jeszcze bardziej uświadomili sobie, że kierunek zamierzonych rozwiązań ustrojowych zależy w nie małym stopniu od postawy i włączenia się w rytm rzetelnej pracy zawodowej adwokata.

Na zakończenie spotkania, przebiegającego w przyjaznej atmosferze, Minister Zborowski wyraził podziękowanie za inicjatywę odbycia tej narady i jej owocny przebieg, wyrażając zarazem życzenie, aby tego rodzaju kontakty odbywały się również w przyszłości. (T.S.)

4. Analiza sytuacji finansowej zespołów adwokackich w II półroczu 1973 r.

Prezydium NRA na posiedzeniu w dniu 7 marca br. przyjęło do wiadomości przedstawioną przez skarbnika NRA analizę sytuacji finansowej zespołów adwokackich i ich członków w II półroczu 1973 r. Analizą objęto następujące sprawy:

I. Obroty i dochody w zespołach adwokackich

- 1) W II półroczu 1973 r. działały 454 zespoły adwokackie, w których składzie było 3528 adwokatów pełnozatrudnionych i 330 adwokatów emerytów i rencistów o zarobkach do 750 zł (miesięcznie) — razem było 3858 adwokatów w zespołach. W porównaniu z okresem poprzednim (I półr. 1973 r.) zmniejszyła się liczba adwokatów pełnozatrudnionych o 16 osób, a liczba adwokatów niepełnozatrudnionych — o 4 osoby.
- 2) a) Obroty zespołów adwokackich wynosiły 213.460.922 zł
wynagrodzenia brutto wyniosły 137.274.817 zł
wynagrodzenia netto wyniosły 116.711.914 zł
- b) Aby dokonać właściwych rozliczeń dochodów adwokackich i przeciętnych obrotów oraz kosztów zespołów — należy od sum wyżej podanych odjąć obroty adwokatów zatrudnionych w ograniczonym zakresie ($330 \times 6 \times 750 \text{ zł} = 1.485.000 \text{ zł}$) i wówczas rozliczenia te będą się przedstawiały, jak następuje:

obroty adwokatów pełnozatrudnionych	211.975.922 zł
koszty zespołów adwokackich	76.186.105 zł
wynagrodzenia brutto	135.789.817 zł
wynagrodzenia netto	115.226.914 zł

II. Koszty administracyjne zespołów adwokackich kształtują się (przeciętnie) od 39,2%, w Izbie zielonogórskiej do 32,3% w Izbie lubelskiej. Przeciętne koszty w skali krajowej wyniosły 35,6%, czyli zwiększyły się w stosunku do I półr. 1973 o 0,6%.

W poszczególnych izbach koszty administracyjne zespołów adwokackich kształtowały się następująco:

Lp.	Izba Adwokacka	K o s z t y		
		przeciętne	najwyższe	najniższe
1.	Łódź	32,3	35,4	29,6
2.	Lublin	33,3	40,6	30,6
3.	Kielce	33,6	45,3	26,1
4.	Wrocław	33,7	44,8	31,0
5.	Białystok	34,0	39,7	31,6
6.	Kraków	35,4	45,7	33,0
7.	Poznań	35,7	48,5	30,0
8.	Warszawa	36,2	51,5	30,5
9.	Katowice	36,7	44,5	32,6
10.	Koszalin	36,7	41,0	32,0
11.	Olsztyn	36,8	40,8	35,1
12.	Rzeszów	37,1	43,1	27,9
13.	Gdańsk	37,7	48,7	25,1
14.	Bydgoszcz	38,5	46,3	32,6
15.	Szczecin	38,5	44,0	33,0
16.	Opole	38,9	44,5	34,7
17.	Zielona Góra	39,2	48,3	31,7

Najwyższe koszty administracyjne wykazały w rozpatrywanym okresie: ZA Nr 1 w Węgrowie (51,5) i w Lęborku (48,7), najniższe zaś ZA Nr 1 w Malborku (25,1) i w Brzesku (26,1).

III. Obroty i wynagrodzenia w zespołach (adwokaci pełnozatrudnieni)

1) Po przeanalizowaniu obrotów i dochodów wynoszą one:

	w II półr. 1973	miesięcznie
a) obrót na adwokata	60.083 zł	10.014 zł
b) wynagrodzenie brutto	38.489 zł	6.415 zł
c) wynagrodzenie netto	32.660 zł	5.443 zł

W poszczególnych izbach adwokackich obroty zespołów w II półroczu 1973 r. kształtowały się w sposób niejednakowy (na jednego adwokata pełnozatrudnionego).

2) Wynagrodzenie netto członków zespołów adwokackich (pełnozatrudnionych) w stosunku miesięcznym wynosiło:

Lp.	Izba Adwokacka	przeciętne wynagrodz. netto w II półr. 1973	przeciętne wynagrodz. netto w II półr. 1972	przeciętne wynagrodz. netto w II półr. 1973 w stosunku do II półr. 1972 wzrosło (+) zmniejszyło się (-)
1.	Białystok	6.815,—	6.538,—	+ 277,—
2.	Szczecin	6.666,—	6.193,—	+ 473,—
3.	Opole	6.250,—	6.169,—	+ 81,—
4.	Katowice	6.183,—	6.017,—	+ 166,—
5.	Łódź	6.028,—	5.318,—	+ 710,—
6.	Wrocław	5.865,—	5.579,—	+ 286,—
7.	Zielona Góra	5.857,—	5.405,—	+ 452,—
8.	Bydgoszcz	5.831,—	5.557,—	+ 274,—
9.	Gdańsk	5.566,—	4.926,—	+ 640,—
10.	Olsztyn	5.401,—	5.265,—	+ 136,—
11.	Rzeszów	5.359,—	5.146,—	+ 213,—
12.	Lublin	5.291,—	4.967,—	+ 324,—
13.	Kielce	5.257,—	5.078,—	+ 179,—
14.	Koszalin	5.054,—	4.667,—	+ 387,—
15.	Kraków	5.009,—	4.644,—	+ 365,—
16.	Poznań	4.967,—	5.318,—	- 351,—
17.	Warszawa	4.665,—	4.301,—	+ 364,—

W dziewięciu izbach adwokackich dochód netto wyniósł na jednego adwokata ponad przeciętną (5.443 zł), a w pozostałych 8 izbach dochód netto na adwokata był poniżej przeciętnej.

IV. Liczba spraw przyjętych i przypadających na I adwokata

- 1) Na jednego adwokata zatrudnionego w zespole przypadało przeciętnie 45 spraw. Stan poniżej tej przeciętnej występuje w 5 izbach adwokackich (Gdańsk, Koszalin, Kraków, Poznań i Warszawa), powyżej zaś — w 11 izbach adwokackich. Izba Adwokacka w Lublinie ma przeciętną 45 spraw.

Największa liczba spraw z wyboru na adwokata przypada w izbach: rzeszowskiej — 56; szczecińskiej — 55; opolskiej — 53; olsztyńskiej — 52; białostockiej i wrocławskiej — 51; katowickiej — 49 oraz bydgoskiej i kieleckiej — po 47.

Liczba spraw z urzędu w stosunku do I półrocza 1973 r. zmniejszyła się o 977 (21.107—20.130), czyli o 4,8%.

- 2) Największa ilość spraw z urzędu w stosunku do spraw z wyboru występuje w izbach: koszalińskiej — 24,7%, zielonogórskiej — 22,4%, gdańskiej 21,1%, poznańskiej — 18,0%, bydgoskiej — 17,5%, szczecińskiej — 16,9%, i olsztyńskiej — 16,0%, a najmniejsza — w izbach: łódzkiej — 4,5%, lubelskiej — 6,3%, krakowskiej — 8,5%, katowickiej — 8,8%, kieleckiej — 8,8% i rzeszowskiej — 10,0%.

V. Rozliczenie za prowadzenie spraw

- 1) Przeciętna za prowadzenie jednej sprawy wynosiła 1.220 zł i wahała się od 1.025 zł w Izbie rzeszowskiej do 1.382 zł w Izbie zielonogórskiej.

Wynagrodzenie powyżej przeciętnej występowało w 10 izbach adwokackich, poniżej — w 7 izbach.

- 2) Rozliczenie porównawcze procentowe w II półroczu 1972 w stosunku do II półrocza 1973:

Zwiększyły się:

obroty zespołów adwokackich	o 5,3%
wynagrodzenie brutto	o 4,8%
wynagrodzenie netto	o 4,6%
obrót na adwokata	o 6,3%
wynagrodzenie brutto	o 5,8%
wynagrodzenie netto	o 5,6%

Wpływ spraw:

karne — zwiększyły się o 4,3%, cywilne — zmniejszyły się o 5,7%, inne — zmniejszyły się o 11,4%, sprawy z urzędu zmniejszyły się o 2,6%.

Stan konta 34 na dzień 30.VI.1973 r. (I półr.) wynosił 28.197.380 zł, a na dzień 31.XII.1973 r. (II półr.) — 26.447.566 zł, czyli zmniejszył się o 1.749.814 zł (S.M.).

5. Darowizna adw. Borysa Ołomuckiego z Warszawy na rzecz NRA dla uczczenia XXX-lecia PRL

Adw. Borys Ołomucki z Warszawy zwrócił się z propozycją przekazania Naczelnej Radzie Adwokackiej książeczki oszczędnościowej PKO na okaziciela z wkładem 100.000 zł jako fundusz nagród, z tym zastrzeżeniem, że odsetki od tej kwoty byłyby przeznaczane co roku na nagrodę za najlepszą opublikowaną pracę dotyczącą dziejów adwokatury polskiej.

Prezydium NRA postanowiło.

- wyrazić podziękowanie adw. Borysowi Ołomuckiemu za dokonaną darowiznę;
- ustanowić nagrodę w wysokości 5.000 zł za najlepszą opublikowaną pracę (studium, monografia, esej) dotyczącą dziejów adwokatury polskiej ze szczególnym uwzględnieniem roli adwokatury w rozwoju prawa i kultury prawniczej w Polsce; nagroda może być przyznana także za pracę magisterską lub dok-

torską z tego zakresu, choćby nawet nie była ona opublikowana;

- nagroda przyznawana będzie corocznie — poczynając od 1975 r. — za pracę opublikowaną w roku poprzednim;
- nagrodę przyznaje Komisja w składzie:
 - prezes NRA lub osoba przez niego delegowana,
 - naczelny redaktor „Palestry”,
 - kierownik Ośrodka Badawczego Adwokatury,
 - przedstawiciel Instytutu Historii PAN,
 - fundator nagrody;
- wykonanie uchwały zlecić Ośrodkowi Badawczemu Adwokatury;
- w związku z postanowieniami art. 888 § 2 k.c. zwrócić się do Urzędu Dzielnicowego Warszawa-Śródmieście o zezwolenie na przejęcie darowizny. (S.M.)

6. Spotkanie Prezydium NRA i Rady Adwokackiej w Warszawie z członkami Klubu Publicystyki Społeczno-Prawnej SDP

W dniu 22 marca br. odbyło się w lokalu Zarządu Głównego ZPP spotkanie członków Prezydium NRA i Rady Adwokackiej w Warszawie z członkami Klubu Publicystyki Społeczno-Prawnej Stowarzyszenia Dziennikarzy Polskich, poświęcone działalności adwokatury w okresie ubiegłych 30 lat i perspektywom rozwoju zawodu adwokackiego w PRL oraz zagadnieniom kontradyktoryjności w postępowaniu przygotowawczym.

Przybyłych na spotkanie publicystów prasy centralnej i terenowej powitał prezes NRA adw. Z. Czeszejko, dziękując zarazem wiceprzewodniczącemu Klubu red. Z. Frankowi za umożliwienie przedstawienia członkom Klubu kilku węzłowych tematów, związanych z działalnością adwokatury w Polsce Ludowej, w jubileuszowym roku XXX-lecia PRL.

Wprowadzenia do poszczególnych tematów dokonali: prezes NRA adw. Z. Czeszejko, wiceprezes NRA adw. dr Z. Krzemiński i sekretarz NRA adw. E. Mazur. W panoramie przedstawionej tematyki znalazły się: rozmiar strat osobowych adwokatury w okresie II wojny światowej, jej przeobrażenia ustrojowe w ubiegłych 30 latach w Polsce Ludowej, działalność organów samorządu adwokackiego, model adwoka-

tury w świetle przyszłego ustawodawstwa, sprawy doskonalenia zawodowego, etyki adwokackiej, kosztów obrony, zarobków w adwokaturze, kształcenia młodego narybku, funkcji adwokatury jako współczynnika wymiaru sprawiedliwości, wreszcie warunków wykonywania zawodu obrońcy w procesie karnym i pełnomocnika w procesie cywilnym.

W ożywionej, otwartej dyskusji, toczony — jak to określono — dwukierunkowo, dziennikarze dzielili się swoimi uwagami i spostrzeżeniami na temat roli adwokatury, udziału adwokatów w procesach sądowych (krytycznie m. in. oceniając stosowane w praktyce wyręczanie się obrońców substytutami), adwokaci zaś wskazywali na niedoinformowanie przez środki masowego przekazu opinii publicznej o trudnościach w wykonywaniu zawodu, o dużym ciężarze funkcji obrończych z urzędu, o nierówności stron w niektórych fazach postępowania sądowego.

Spotkanie w sumie oceniono jako bardzo pożyteczne, umożliwiające cenną wymianę informacji i naświetlające kłopoty warsztatowe członków obu zawodów. Uznano potrzebę kontynuowania tego typu spotkań w celu pogłębienia i rozszerzenia wiedzy na tematy interesujące przedstawicieli obu środowisk. (S.M.)

2.

Z życia izb adwokackich

Izba koszalińska

1. Wizytator Rady Adwokackiej w Koszalinie adw. Zygmunt Breliński złożył w dniu 7 lutego 1974 r. wizytę prezesowi Sądu Wojewódzkiego w Koszalinie Tadeuszowi Goździckiemu.

Tematem rozmowy była sytuacja lokalowa koszalińskich zespołów adwokackich i Rady Adwokackiej oraz możliwości właściwego rozwiązania tej sytuacji przez dobudowę dodatkowych